

ΡΑΜΠΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

*Εν Ἀθήναις δραχμαὶ 10. — *Εν ταῖς ἱσαρχίαις δραχμαὶ 11

Πωλεῖται λεπτῶν 10

*Εν τῇ ἐξωτερικῇ πράγμα χρυσῶ 15.

Τεμάττιαι λεπτῶν 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Γεώργιος Κ. Κριαράς

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΚΑΤΩΘΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

ΒΑΣΙΛΗΑ! (*)

Καὶ ὁ πρὸ φτωχὸς πατέρας,
Ἵάν πανδρεύῃ τὰ παιδιὰ του
Τὰ προικίζει μ' ὅ,τι ἔχει
Καὶ μέ ὅλη τὴν καρδιά του,
Κᾶτι βρίσκει νὰ τοὺς δώσῃ
Καὶ νὰ τὰ οἰκονομήσῃ
Δίχως εἰς τὴ γειτονιά του
Μὲ τὸ δίσκο νὰ γυρίσῃ.

Βασιληᾶ μου, συλλογίσου
Καὶ τὴ φτώχεια τοῦ λαοῦ σου,
Γιὰ τοὺς γάμους κᾶν τοῦ γιου σου
Λῦσε, λῦσε τὸ πουγγί σου
Λύσ' το, Βασιληᾶ, λιγάκι
Καὶ διὰ τὴν Ἀλεξάνδρα
Ὅπου πέρνει τέτοιον ἄνδρα.

Δὲ μᾶς βλέπεις σὲ τι χάλι
Μᾶς ἐγκρέμισαν οἱ φόροι!
Φωτὶλ βαίνει ὁ Τρικούπης
Καὶ μᾶς ἔκανε βαπόρι.
Ὁ ζευγᾶς πουλεῖ τ' ἀλέτρι
Γιατί τὸ γκουβέρνο πέρνει
Τὸ φωμὶ ποῦ δὲν το τρώει
Παρά μοναχὰ το σπέρνει.

Βασιληᾶ μου συλλογίσου
Καὶ τὴ φτώχεια τοῦ λαοῦ σου

Γιὰ τοὺς γάμους κᾶν τοῦ γιου σου
Λῦσε, λῦσε τὸ πουγγί σου
Λύσ' το βασιληᾶ, λιγάκι
Καὶ διὰ τὴν Ἀλεξάνδρα
Ὅπου παίρνει τέτοιον ἄνδρα.

Νοιώσε πόνο γιὰ τὴ φτώχεια
Βασιληᾶ μου ἔστην καρδιά σου
Ἀγαποῦμε νὰ καὶ σένα
Καὶ τὰ ζηλευτὰ παιδιὰ σου
Μὰ λεφτὰ μὴ μᾶς γυρεύῃς
Εἰς αὐτὰς τὰς περιστάσεις
Καὶ μὴ θές μὲ τὸν Τρικούπη
Εἰς τὴν πείνα νὰ μᾶς σπάσῃς.

Βασιληᾶ μου, συλλογίσου
Καὶ τὴ φτώχεια τοῦ λαοῦ σου
Γιὰ τοὺς γάμους κᾶν τοῦ γιου σου
Λῦσε, λῦσε τὸ πουγγί σου
Λύσ' το, βασιληᾶ, λιγάκι
Καὶ διὰ τὴν Ἀλεξάνδρα
Ὅπου πέρνει τέτοιον ἄνδρα.

Ἄς ἀλλάξουνε τὰ χρόνια,
Νὰ περάσῃ τούτ' ἡ φτώχεια,
Κί' ἀπ' τοῦ κυνηγοῦ Τρικούπη
Νὰ γλυτώσωμε τὰ βρόχια
Καὶ σοῦ τάζομε, πατέρα,

(*) Ἐντελῶς ἀκαταδίωκτον.

Νὰ παντρεύῃς τὰ παιδιὰ σου
Δίχως γιὰ προικιὰ καθόλου
Νὰ χαλάσῃς τὴν καρδιά σου.

Βασιληᾷ μου, συλλογίσου
Καὶ τὴ φτώχεια τοῦ λαοῦ σου
Γιὰ τοὺς γάμους καὶ τοῦ γιου σου
Λῦσε, λῦσε τὸ πουγγί σου·
Λῦσ' το βασιληᾷ λιγάκι
Καὶ διὰ τὴν Ἀλεξάνδρα
Ὅπου παίρνει τέτοιον ἄνδρα.

Ὅσω γιὰ τὸν ἐδικό σου
Τὸ λουφέ ποῦ πέφτει λίγος
Εὗχου νὰ πηγαίνει πρίμα
Τῆς σταφίδας μας τὸ τρύγος.
Νὰ μὴ στᾶξῃ νὰ μὴ βρέξῃ
Στὴ γλυκειὰ μελαχρινούλα
Καὶ γιὰ τὸν προδιθασμό σου
Θὰ πᾶτήσωμε τὴ βούλλα.

Βασιληᾷ μου συλλογίσου
Καὶ τὴ φτώχεια τοῦ λαοῦ σου
Γιὰ τοὺς γάμους καὶ τοῦ γιου σου
Λῦσε, λῦσε τὸ πουγγί σου·
Λῦσ' το, βασιληᾷ, λιγάκι
Καὶ διὰ τὴν Ἀλεξάνδρα
Ὅπου παίρνει τέτοιον ἄνδρα.

Κι' ἄλλο νὰ σοῦ πῶ σὰ θέλῃς,
Δόσε μας τὴ Μανωλάδα
— Τέτοια μιὰ σκανδάλου πέτρα
Τί τὴν θὲς ἀπ' τὴν Ἑλλάδα; —
Κι' ὁ Μωριάς μπορεῖ ἐστὺς γάμους
Καὶ τῆς κόρης καὶ τοῦ γιου σου
Νὰ θαμπώσει ἀπὸ προικὰ
Μάτια νύφης καὶ γαμπροῦ σου

Βασιληᾷ μου συλλογίσου
Καὶ τὴ φτώχεια τοῦ λαοῦ σου
Γιὰ τοὺς γάμους καὶ τοῦ γιου σου
Λῦσε, λῦσε τὸ πουγγί σου·
Λῦσ' το, βασιληᾷ, λιγάκι
Καὶ διὰ τὴν Ἀλεξάνδρα
Ὅπου παίρνει τέτοιον ἄνδρα.

Ἄκου, βασιληᾷ καὶ μένα
Ὅπου δὲ σὲ κολακεύω
Καὶ μέσ' ἐστοῦ λαοῦ τὴ γνώμη
Κἀπου καὶ βασιλεύω
Κι' ἀπ' τῆς προίκαις παραιτήσου
Κι' ἀπ' τὸ νηὶ λουφέ σ' ἀκόμα
Κι' ὁ λαὸς θὰ σοῦ φωνάξῃ
Ζήτω! ζήτω! μ' ἓνα στόμα!

Βασιληᾷ μου, συλλογίσου
Καὶ τὴ φτώχεια τοῦ λαοῦ σου
Γιὰ τοὺς γάμους καὶ τοῦ γιου σου
Λῦσε, λῦσε τὸ πουγγί σου·
Λῦσ' το, βασιληᾷ, λιγάκι
Καὶ διὰ τὴν Ἀλεξάνδρα
Ὅπου παίρνει τέτοιον ἄνδρα.

Δόξα σ' ὁ Θεὸς, βασιτέσαι,
Τόσα χρόνια ποῦ δουλεύεις
Τὸ φιλότιμο λαό σου
Δίχως νὰ πολυξοδεύῃς,
Κι' ἀπὸ τὸ περίσσεμά σου
Ποῦ τοκίζεις εἰς τὰ ξένα
Ἦμπορουν καὶ τὰ παιδιὰ σου
Γερά νᾶναι προικισμένα.

Βασιληᾷ μου συλλογίσου
Καὶ τὴ φτώχεια τοῦ λαοῦ σου
Γιὰ τοὺς γάμους καὶ τοῦ γιου σου
Λῦσε, λῦσε τὸ πουγγί σου·
Λῦσ' το βασιληᾷ, λιγάκι
Καὶ διὰ τὴν Ἀλεξάνδρα
Ὅπου παίρνει τέτοιον ἄνδρα.

ΠΡΟΣΟΧΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἡ κυβέρνησις ἀψηφούσα τὰ πάντα ὅπως κατορθώσει ὅλους τοὺς κλάδους νὰ διευθύνωσιν ἄνδρες πλάσματα αὐτῆς καὶ συνεπὶς ὑποχείριοί της, ἐπενέβη καὶ εἰς τὰ τῆς Ἐκκλησίας

ζητοῦσα νὰ ἐκδιᾶσῃ τὴν ψῆφον τῶν συνοδικῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς διαδοχῆς τοῦ Μητροπολιτικοῦ Θρόνου, ὑπὲρ τοῦ ἀρεστοῦ τῆς ἐπισκόπου Κεφαλληνίας Γερμανοῦ. Δημιουργήσαντα οὕτω φοβερὸν σκάνδαλον, διὰ τῆς πίεσεως ἀνδρῶν περιβεβλημένων τὴν ἀνωτάτην ἐκκλησιαστικὴν ἐξουσίαν· πράγμα ὅπερ οὐδ' αὐτὸς ὁ κατακτητὴς ἐτόλμησε νὰ πράξῃ.

Ὁ Βασιλεὺς μαθὼν τοῦτο μετεκαλέσατο τὸν κύριον πρωθυπουργὸν καὶ τοῦ ἐζήτησε τὰς ἀναγκαίαις ἐξηγήσεις.

Τί εἶπον, ἄγνοοῦμεν.

Γνωρίζομεν μόνον ὅτι οὐδεμία θεραπεία ἐπῆλθε, ἀλλ' ὅτι ἐξετραγύνη ἐπὶ μᾶλλον τὸ ζήτημα διὰ τῆς διαδόσεως ὅτι μέλλουν νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ πλημμελειοδικεῖον δύο ἐκ τῶν συνοδικῶν, οἱ διανεκριμένοι ἱεράρχαι Σύρου καὶ Τριφυλίας, διότι ὑπέβαλον τὰς παραιτήσεις τῶν μὴ θελήσαντες προδίδοντες τὰ προνόμια τῆς ἐκκλησίας νὰ ὑποκαταστήσωσι τὴν συνείδησιν τῶν διὰ τῆς θελήσεως τῆς κυβερνήσεως.

Ἡ κοινωνία ἐπὶ τούτῳ ἐξηγέρθη καὶ διαδηλώσεις τῆς ἀκαδημαϊκῆς μας νεολαίας ὑπέδειξαν εἰς τε τὸν θρόνον καὶ τὴν κυβέρνησιν ὅτι κακῶς ἐπολιτεύθησαν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τουτου, διότι ὁ λαὸς ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐννοεῖ τὴν Ἐκκλησίαν του νὰ τὴν ὑπαγάγῃ εἰς τὰς θελήσεις καὶ τὰ νύμματα τοῦ δεῖνα ἢ τὰδε κυβερνήτου.

Καὶ ὁ μὲν βασιλεὺς τί σκέπτεται περὶ τούτου ἄγνοοῦμεν, μὴ ἔχοντες τὸ θεῖον ὄφρον τῆς μαντικῆς, ἵνα μαντεύσωμεν τὰ πολὺ σπανίως ἐξωτερικεύμενα ὄψηλά διανοήματά του.

Γνωρίζομεν ὅμως ὅτι ἡ κυβέρνησις ἀμετάτρεπτον σκοπὸν ἔχει ἢ διὰ τῶν νέων δύο προσκληθέντων συνοδικῶν, μετὰ τῶν παλαιῶν, ἢ δι' ἄλλων, ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως καὶ τούτων, ὅπως συμμεθέξωσιν εἰς τοιαύτην ἀντικανονικὴν ἐκλογὴν, ν' ἀνακηρύξῃ Μητροπολίτην Ἀθηνῶν τὴν πέτραν τοῦ σκανδάλου, τὸν Γερμανὸν Καλλιγᾶν.

Ὅτι τοῦτο ὅμως θέλει ἔχει πολὺ δυσάρεστα ἀποτελέσματα οὐδεὶς δύναται νὰ τ' ἀρνήθῃ.

Ἐκλογὴ Μητροπολίτου διενεργουμένη οὐχὶ τῇ ἐλευθερᾷ καὶ ἀνεπιρρεάστῳ ψήφῳ πέντε σεβάσμιων ἀρχιερέων, ἀλλὰ τῇ ἐπιμόνῳ ὑποδείξει καὶ καταπίεσει τῆς κυβερνήσεως ἐπὶ πέντε συνοδικῶν δούλων τῇ πολιτικῇ θέλει εἶσθαι τραῦμα ἐπώδυνον εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ ἀξιοπρέπειαν ὅπερ οὐδέποτε καὶ ὑπ' οὐδενὸς καταφερόμενον θέλει δεχθῇ ὁ Λαός.

Ὅχι! οὐδεὶς δύναται νὰ πατήσῃ ἀτιμωρητὴ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Θερίου ἔστω καὶ κοιμωμένου.

Καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ Θερίου—Λαὸς εἶναι ἡ Ἐκκλησία.

Φυλάχθητε μὴ προσβάλλοντες ταύτην προκαλέσητε τὴν ἀκαταγώνιστον δύναμιν τοῦ ἐναντίον σας.

Φυλάχθητε μὴ προσβάλλοντες ταύτην προκαλέσητε τὴν διὰ τῶν τρομερῶν δυνάμεων τοῦ κατασπάραξιν σας.

Προσοχὴ ἐπὶ τὴν Ἐκκλησίαν! Προσοχὴ εἰς τὸ μόνον πράγμα ὅπερ ὁ λαὸς δὲν ἔπαυσε νὰ θεωρῇ ἱερόν· τὴν θρησκείαν του. Μὴ παίζετε ἐν οὐ παικτοῖς.

Ἡ θρησκεία αὕτη σας σώζει ἐκ τῆς δικαίας ὀργῆς τοῦ τυραννουμένου Λαοῦ.

Προσεῖξτε μὴ, κλονιζομένης τῆς πρὸς τὴν θρησκείαν αὐτοῦ πίστεως, παύσῃ τοῦ νὰ ἔχῃ τὴν θεῖαν ὑπομονήν· ὅτε οὐαὶ ὑμῖν τοῖς δυνασταῖς αὐτοῦ. Μήπως κλονιζομένης τῆς πίστεως τοῦ παύσῃ νὰ συγχωρῇ τὸν ἐχθρόν του· καὶ ἐχθροὶ του εἰσθε ὑμεῖς. Μήπως τραπῇ εἰς αὐτοδικίαν ἐναντίον τῶν ἀδικούντων αὐτόν, οὔτινες εἰσθε σεις.

Βασιλεῦ καὶ κυβερνήσις. Προσοχὴ ἐπὶ τὴν Ἐκκλησίαν! Προσοχὴ. . . διότι αὕτη καὶ μόνον προσωφρηνῶς σας σώζει.

Λογχείας.

ΑΙ 1,800

Λοιπὸν ἄνευ συζητήσεως, παμφήρῃ ἐδέχθησαν οἱ βουλευταὶ μας συμπολιτευόμενοι καὶ ἀντιπολιτευόμενοι τὴν διὰ τὴν ἑκατὸν σύνοδον ἀποζημιώσιν τῶν συνισταμένην ἐκ δραχμῶν 1,800 δι' ἑκάστον.

Συγχαίρομεν τὸν κ. Τρικούπη διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ κόλπου του. Ὁμολογοῦμεν ὅτι εἶναι μέγας πολιτικός.

Ἡ ἀντιπολίτευσις ἐγάλασε τὸν κόσμον φωνάζουσα διὰ τὴν πίστωσιν τοῦ Σπάρταλη. Ἀλλ' ἡ αὐτὴ μετὰ προθυμίας καὶ ἄνευ συζητήσεως ἐδέχθη τὴν ἐκ δραχ. 293 χιλιάδων πίστωσιν δι' ἑξοδα τῆς ἐκτάκτου συνόδου τῆς Βουλῆς.

Ἡμεῖς ἐγράψαμεν εἰς προηγουμένον φύλλον, νὰ προσεῖξῃ ἡ ἀντιπολίτευσις εἰς τὴν πίστωσιν αὐτήν, διότι ὁ κ. Τρικούπης κρύπτει σχέδιον.

Δὲν εἰσηκούσθημεν.

Αἱ 1,800 ἐπῆρέσαν τοὺς κ. κ. Βουλευτὰς τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Ἡ Συναλλαγὴ ἐπῆλθε.

Τὰ βασιλικά νομοσχέδια θὰ ἐπιψηφισθῶσι καὶ

Ὁ Τρικούπης ἐξασφάλισε μίαν ἐτι τετραετίαν.

Ἀλήθεια

(11)

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

(11)

ΠΑΥΛΟΥ ΦΕΒΑΛ

ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Κατὰ μετάφρασιν

ΚΩΛΕΑΘΟΥΣ Ν. ΓΙΑΝΤΑΦΙΛΛΟΥ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η ΑΠΟΚΡΕΩΣ

Ἦτο φύσις ἀτρέμης μέχρι θρασυτήτος, ἀλλ' ὑπάρχον ἐν αὐτῇ ἀναμνήσεις τῆς Σικωτίας, τῆς χώρας τῶν ζοφερῶν παραδόσεων, καὶ τῆς Ἰσπανίας, χώρας τῶν μαύρων διαβολικοτήτων.

Ἐρρίθη πρὸς τὰ ὀπίσω. — Πρὸς τὰ ὀπίσω ὑπῆρχε θερμὸς αἰὼρ ὅπου ἐκολύμβα ὡσεὶ αἷματος ὁσμή. . .

Ὅττω συμπιεζομένη μεταξὺ τῶν φασμάτων τῆς φαντα-

σίας τῆς καὶ τῆς φρίκης τῆς πραγματικότητος, ἡ Κάρμεν προσέφυγε πάλιν εἰς τὸ θράσος τῆς ἀπελπισίας. Ἐκυψεν ἐκ νέου καὶ περισσότερον. — Εἶδεν ὅτι ὁ βραχίον ἐξήρχετο μικρὰς ὀπῆς, ἀφ' ἧς ἐφαίνετο κεφαλὴ ἐξυρισμένη, ἔχουσα ἐπὶ τῆς κορυφῆς θύσανον λευκῶν τριχῶν.

Ἡ παράδοξος αὕτη ἐμφάνισις δὲν μετέβαλε τὸ ρεῦμα τῶν ἰδεῶν τῆς Κάρμεν.

Ὁ βραχίον ἐξήκολούθει σείων τὴν συνδόνην, προσπαθὼν νὰ τὴν ἀποσπᾷ καὶ ἡ διαρκὴς αὕτη προσπάθεια συνωδεύετο ὑπὸ ἥσυχας βραδέος καὶ μονοτόνου.

Ἡ Κάρμεν ἐστηρίχθη ἐξηντηλημένη εἰς τὰς σιδηρὰς κλειδας τοῦ ἐξώστου.

Μετὰ τινα λέπτα, βήματα ἤκούσθησαν ἐν τῇ διαδρομῇ.

Ἡ Κάρμεν ἐσκέφθη ὅτι ἔρχονται νὰ συλλάβουν αὐτήν.

Συνελθούσα δὲ καὶ ἀναλαβούσα ἅπαν τὸ ψυχικὸν αὐτῆς σθένος ἀπέναντι τοῦ κινδύνου ἀνέμενε μετὰ μεγίστου θάρρους.

Μία χεὶρ ἔστρεψε τὴν κλειδα ἀδεξίως καὶ δὲν ἤδυνήθη ν' ἀνοίξῃ.

Ἡ Κάρμεν εἶδεν ἀπὸ τοῦ παραθύρου. Ἡ κεφαλὴ καὶ ὁ βραχίον ἐξέλιπον, ἀλλ' ἡ συνδόνη σχεδὸν ἐξ ὀλοκλήρου λευκωμένη, δὲν θὰ ἐβάσταζε τὸ βάρος τοῦ σώματός της. — Κρίνουσα τὴν θέσιν αὐτῆς, δι' ἐνὸς γοργοῦ βλέμματός, ᾤπισσε τὴν μάχαιραν, ἔδραξε διὰ τῆς ἄλλης χειρὸς τὸν σιδηρὸν μοχλὸν τῆς ἐστίας, ἔσβυσε τὰ φῶτα καὶ ὤρμησεν ὀπίσθεν τῶν παραπετασμάτων τοῦ κοιτώνος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΘΟΔΙΟΝ

Τ' ἄγιο χέρι σου φιλῶ, Μεθόδιε τῆς Σύρου
 Κ2' ἔμπρός σου σκύβω, δέσποτα, νὰ πάρω τὴν εὐχή σου.
 Σὺ ἀνεδείχθης στέμνωμα τοῦ ἀληθοῦς μας κλήρου
 Κ2' ἄρρητ' ἀθέμιτα μωρὰ ἄς ψάλλουν οἱ ἰχθροὶ σου.
 Ἀρμόζει κάλλιστα, θαρρῶ, εὐχή παραστάτου
 Νὰ πύξῃ ἐπὶ κεφαλῆς πολίτου δημοκράτου.

Ραμπηγᾶς.

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ

Ὅταν ἀκούωμεν ὅτι τὰ μεγάλα θαρινὰ γυμνάσια πρό-
 καίται νὰ γείνουν εἰς τὴν θεσιν Πέτραν τῆς Λεβαδείας, δὲν
 δυνάμεθα, ὅσον ἐνδιαφέρον καὶ ἀνέχωμεν ὑπὲρ τοῦ ἀτυχοῦς
 στρατοῦ μας, παρὰ νὰ τὸν ἐλεεινολογήσωμεν διὰ τὴν παν-
 τελεῖ ἑλλειψίν του ἐπιτελικῆς ὑπηρεσίας, ἥτις, ὡς γνωστὸν, ἐπὶ
 τοιούτων ζητημάτων ἐρίζει τὰ μέρη τῶν γυμνασίων καὶ τῶν
 Στρατοπεδεύσεων.

Καὶ ἀνέκαθεν μὲν ἤμεθα τῆς ἰδέας ὅτι τὰ ἐν λόγῳ γυ-
 μνάσια, καθ' ἣν ἐποχὴν καὶ ὅρ' οἷας συνθήκας μέλλουσι νὰ
 τελεσθῶσι, ὅλ' γείνουν, κατὰ τὴν κοινὴν ἔκφρασιν, *τσουρούτικα*
 καὶ θ' ἀποτελέσωσιν ἀπλὴν παρωδίαν μεγάλων γυμνασίων.
 Ὑσυχῶς ὅμως ἐκ τῆς προαγγελίας τοῦ μέρους ὅπερ ὀρίσθη,
 διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τούτων, ἐσχηματίσαμεν τὴν πεποιθήσιν ὅτι
 ταῦτα θέλουσιν ἀποβῆ καὶ ἀνυπολόγιστως ὀλέθρια.

Πέτρα! Γνωρίζετε, κύριοι, τί εἶναι ἡ θέσις Πέτρα τῆς Λε-
 βαδείας: Εἶνε τόπος εἰς τὸ ἔπακρον ἐλώδους καὶ τοσοῦτο νο-
 σηρὸς ὥστε ὅχι μόνον οἱ τῶν πέριξ χωρίων νηαμαστιζονται
 αἰωνίως ὑπὸ πυρετῶν ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ κάτοικοι τῆς Λεβα-
 δείας οὐδέποτε δύνανται νὰ ἀπαλλαγῶσι τῶν πυρετῶν ἐξ οὗ
 καὶ κοινῶς *Μπακολεθαδεῖται* καλοῦνται. Ὡς παραλείψωμεν
 δὲ ὅτι ἐκεῖ ἐμφωλεύουσιν χιλιάδες φαρμακερῶν ὄψεων καὶ
 περὶπτανται ἀενάως ἀκαθάρτητα σμήνη κωνόπων ἐκ τῶν διὰ
 τὸ μέγεθος καὶ τὴν δύναμιν τῆς δηκτικότητός των *Τσουχ-
 τρῶν* καλουμένων.

Ἐν τούτοις ἐδιπλασιάζοντο αἱ προσπάθειαι ὅπως ἀνοιχθῇ
 ἡ θύρα. Ἡ κλεις ἐστρέφετο ἐν τῷ κλειθρῷ, οὐτινος κατώφ-
 θινε μόνον νὰ χαλᾷ τὸν μηχανισμόν.

Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἠδύνατο νὰ διαρκέσῃ. Θὰ εἰσέρχοντο
 μετ' ὀλίγον. — Ἡ Κάρμεν ἦτο προητοιμασμένη.

Πεποισμένη ὅτι οἱ ἐν τῷ διαδρόμῳ συνηγμένοι ἦσαν ἰ-
 στυνομικοὶ σταλέντες διὰ νὰ τὴν συλλάβωσιν, ἀπεράσισε νὰ
 τοὺς ἐπιτεθῇ αἰφνιδίως κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς εἰσόδου των
 καὶ νὰ παραβιάσῃ τὴν διόδον. — Ἀνέμενεν ἐτοιμὴ νὰ πηδήσῃ
 καὶ νὰ πλῆξῃ.

— Το διαβολόκλειδο! . . . εἶπε βαρεῖα φωνὴ ἐξωθεν.

— Σπάσε τὴν πόρτα! ὑπέλαβεν ἄλλη φωνή.

Καλὴ δὲ ἡ κακὴ ἡ συμβουλὴ ἤκουσθη παρευθὺς. Δύο ἢ
 τρία ρωμαλέα λακτισματὰ ἐξεκλείδωσαν αὐτήν.

Αἱ εὐλόγιστοι ἰγνύες τῆς Κάρμεν ἐκάμφθησαν. Διήνοιξε
 τὰ κραπετάσματα καὶ ἔσφιξε τὸ ὄπλον τῆς· ἀλλ' ἀντὶ
 τῆς στολῆς τῶν κλητῶν εἶδε παρουσιαζομένους εἰς τὸ κατώ-
 φλιον τὸν χριστάνοντα τὴν πένθιμον Γλαῦκα, ἥτις εἶχε
 νῦν ἀνθρώπου κεφαλὴν, τὸν Πέπον, εἰς δὲ ἔμενον πλέον
 μόνον τρία ἢ τέσσαρα τεμάχια καὶ τὸν Νκύτην ἐστολισμένον
 διὰ τῆς ἀπαραιτήτου αὐτοῦ σάλπιγγος.

Κατεβίβασε παρευθὺς τὰ κραπετάσματα καὶ εἰσέδυσεν
 ὀπισθεν τῆς κλίνης.

— Κύριοι! κύριοι! ἔκραξεν ὑπηρετῆς ἐν τῷ διαδρόμῳ, σὰς
 λέγω ὅτι αὐτὸ τὸ δωμάτιον εἶναι *πιασμένον*! . . . Θὰ

Εἰς αὐτὴν λοιπὸν τὴν ἐστίν τῶν μαλυσμάτων, εἰς αὐτὸ τὸ
 κράτος τῆς νόσου σκέπτονται οἱ μεγαλεπίβουλοι ἐπιτελικοὶ
 μας νὰ ρίψωσι τὸν δυστυχῆ στρατὸν μας.

Μὰ τὸν Θεόν, φρίττομεν πρὸ τῆς ἰδέας ὅτι εὐρέθῃ καὶ
 εἰς μόνον ἄνθρωπος καὶ δὴ στρατιωτικὸς νὰ προτείνῃ τὸ μέρος
 τοῦτο διὰ στρατοπέδωσιν.

Ἐὰν τοῦτο γείνῃ, κλάψατε, μητέρες, τὰ τέκνα σας, καθό-
 σον ταῦτα θέλουσι μεταβῆ πρὸς βέβαιον θάνατον· οὐδὲ τὸ ἐν
 τρίτον αὐτῶν θέλει ἐπιστρέφει.

Τοῦλάχιστον, κύριε ὑπουργέ τῶν Στρατιωτικῶν, δὲν τοὺς
 στέλλεις εἰς τὴν Λεπενού: Ἐκεῖ θὰ ἦτο πολὺ προτιμότερον,
 διότι ἡ Λεπενού, μὲ ὅλον τὸ ἀπαίσιον ὄνομα ὅπερ ἀπέκτησε
 κατόπιν τῶν θανάτων καὶ ἀσθενειῶν τῶν ἐνσκηψασῶν εἰς τοὺς
 ἐκεῖ κατὰ τὸ 1879 στρατοπεδευθέντας, πάλιν εἶναι παράδει-
 σος ἀπέναντι τῆς Πέτρας.

Ἵψώνομεν τὴν φωνὴν ὑπὲρ σωτηρίας ἐξ ἀναπορεύκτου ὀλέ-
 θρου τοῦ στρατοῦ μας καὶ συνιστῶμεν τῷ κ. Τρικυόπῃ ν' ἀνα-
 λογισθῇ τὸ κακὸν ὅπερ θέλει τῷ ἐπανάγῃ ἐὰν διατάξῃ τὴν εἰς
 Πέτραν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν λόγῳ γυμνασίων.

Λογίχας.

ΤΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ

Κατὰ τὸ καταστατικὸν τοῦ 1833, ὁ βασιλεὺς ἐθεωρεῖτο
 κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας, ἀλλὰ κατὰ τὸ καταστατικὸν τοῦ
 1852 καὶ τοῦ Τόμου τῆς Μ. Ἐκκλησίας τοῦ 1850, ἡ Ἐκ-
 κλησία θεωρεῖται αὐθόπαρτος καὶ αὐτοτελὴς ἐξουσία, διὰ
 τοῦτο δὲ οἱ συνοδικοὶ δὲν διορίζονται ἀλλὰ καλοῦνται κατὰ
 τὰ πρεσβεία τῆς χειροτονίας των. Ἀποῦ δὲ δὲν διορίζονται,
 οὔτε παύονται, οὔτε ἀπαλλάσσονται.

Ὡστε ὁ κ. Τρικυόπης προσαναγκάσθη, ὡς προσηνέχθη πρὸς
 τοὺς ἀγίους συνοδικούς Σύρον καὶ Τριφυλλίας, διέπραξε πρω-
 τοφανὲς καὶ κολοσσιαῖον πραξικόπημα.

Ἄλλ' οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἐργεταί!

Γράφε τζ, λαέ!

:::

κάμετε σκάνδαλον!

Εἶναι ἡ κατάλληλος στιγμή, ἀπήντησεν ὁ Ἰωσαφίνος, μὲ
 σοβαρότητα μεθύτου.

— Καὶ ὁ κατάλληλος τόπος, προσέθηκε βαρέως ὁ Ἰνδικὸς
 Ὅρνις.

— Ἀρα, συνετέρανεν ἡ Ἀρκτος, ἥς τὸ δέρμα ἦτο ἀνοι-
 κτὸν ἐμπροσθεν ὡς ἐπενδύτης, — ὁ χρόνος καὶ ὁ τόπος συνα-
 ποτελοῦσι τὸ ἐπικαιρόν...

Ἦσαν πέντε, τάπα ὅτ' οὐ μεθύσι, καὶ προεχώρουν ἀυστό-
 λως εἰς τὸ δωμάτιον, ὅπου τὸ φῶς τοῦ ὑπηρετοῦ, ὅστις ἤρ-
 χετο τελευταῖος, ἔριπτε μόνον ἀμυδρὰν λάμψιν.

— Κύριοι! κύριοι! ἐπανέλαβεν οὗτος εἰσερχόμενος καὶ αὐ-
 τός· βλέπετε καλὰ ὅτι τὸ κερὶ εἶναι σβυστό... Εἶναι μέσα ἓνας
 κύριος καὶ μία κυρία...

— Πάντοτε!... εἶπεν ὁ Πέπονων.

— Ἐρως, ἔρως ὅταν μᾶς κατέχῃς, ἐξεφώνησε τρυφερῶς ὁ
 Ἰνδικὸς Ὅρνις, — δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν... ἄδειασέ μας τὴν
 γωνιὰ *γκαρσόν*!

Ἄλλ' ὁ ὑπηρετῆς ἦτο νηστικός. Ἠδύνατο νὰ δεῖρῃ ὅλον
 τὸν θίασον διὰ τῆς μίας μόνης χειρός· ἐδέχσε νὰ συνθηκο-
 λογήσῃ.

— Κύριοι, εἶπεν ἀποῦ ἀπώθησε τὸν Ἰνδικὸν Ὅρνιν, —
 ἄς εἴμεθα λογικοί...

— Μάλιστα.

ΠΙΦ! ΠΑΦ!

Ὁ παπᾶς τῆς Κολοκυθίδος. — Οἱ Κολοκυθιώταις ὅλοι εἶναι ἐνθουσιασμένοι μὲ τὰ γραφέντα ὑπὸ τοῦ **Ῥαμπαγᾶ**, διὰ τὸν ἀλλόκοτον παπᾶν τὸν. Ἐν τούτοις ὁ εὐλογημένος αὐτὸς Λευίτης, ὑψηλῆς τυγχάνων βουλευτικῆς προστάσις τρικουπικοῦ ἰσχύοντος δὲν ἐπαράχθη ἐκ τῶν γραφέντων καὶ οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι. Εἶπε μάλιστα ἀναγνώσας τὰ ἐν τῷ **Ῥαμπαγᾶ** :

— Εἰς τὰς ἐφημερίδας περνοῦν τοὺς μεγάλους ἀνθρώπους. Καὶ ἐξακολουθεῖ τὸν δρόμον ὃν ἐχάραξε.

Πρεσβυτέρων τὰς κοινοκτημονικὰς ἀρχὰς τῶν πρώτων ἀποστολικῶν χρόνων τοῦ χριστιανισμοῦ, ὑπερπηδᾷ τὰ ὅριά τιν. Λέγει πρὸς τὸ ποιμνίον του :

— Τὰ ἐμὰ ἐμὰ καὶ τὰ σὺ ἐμὰ.

Καὶ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ταύτης βασιζόμενος καταντᾷ νὰ οἰκειοποιῇται καὶ τὴν κόττα καὶ τ' αὐτὸ τοῦ ξένου κοτετσίου.

Δὲν ἠξεύρομεν τί ἁμαρτίας εἶχον οἱ ἀγαπητοὶ Κολοκυθιώται διὰ νὰ τοὺς φορτώσουν εἰς τὴν ῥάχιν τῶν τέτοιον ἱερέα.

Συνηθισμένοι τόσα ἔτη μὲ τὸν ἀγαθὸν μακαρίτην προκατόχον του, ὅστις ἦτο ἀληθὴς ποιμὴν, δὲν δύνανται νὰ ἐννοήσουν διατί τοὺς ἔρριψαν τέτοιο λύκο ἔς τὸ μανδρί τους.

Ἡ τροφὴ, ἡ παραμύθια τῶν Ἀθηνῶν Κολοκυθοῦ, εἰς τῆς ὁποίας τοὺς κήπους ὀρείλομεν πολὺτιμον τροφήν, ἦτο ἀξία πλειοτέρας μερίμνης ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων. Οἱ ἐργατικώτατοι καὶ ἀκούραστοι κάτοικοί της, μὴ Κυριακῇ πρωὶ ἔχουν καὶ αὐτοὶ νὰ πᾶν ἔς τὴν ἐκκλησίαν τους ὡς χριστιανοί, καὶ ν' ἀκούσουν τὸ Εὐαγγέλιον. Ἐκεῖ δὲ ἀναγκάζονται ν' ἀσπάζονται χεῖρα ἱερέως ἐτοιμῇν πάντοτε κατὰ νὰ γραπώσῃ.

Φόβος καὶ τρόμος κατέχει πλέον πᾶσαν οἰκοκυρὰν εἰς τὴν ἐμφάνισίν του, κατὰ πᾶσαν πρώτην τοῦ μηνὸς καὶ ἐρευνᾷ ἐνεργοῦν ὁμέσως, ἅμα ἐξέλθῃ μὲ τὴν ἀγκιστρούραν του, διότι εἶναι ἱκανὸς, ἐνῷ ἀνιάζει νὰ μαγνητίζῃ καὶ νὰ τραβᾷ μέσα εἰς τὰ φαρδομανικά του, ὅτι διεγείρει τὴν ἀρπακτικὴν του ἐπιθυμίαν.

Ἀλλὰ θὰ ἐπανέλθωμεν καὶ πάλιν, ἕως ὅτου πείσωμεν τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν νὰ δώσῃ εἰς τὸν παπᾶν αὐτὸν τὰ παπούτσια

— Δὲν μποροῦμε νὰ σᾶς δώσωμεν αὐτὸ τὸ δομάτιον, διότι εἶναι πιασμένο.

— Τότε δόσε μας ἄλλο.

— Δὲν ἔχομε... ὅλα εἶναι γεμάτα.

— Τότε, δόσε μας αὐτό.

— Μὰ εἶναι ἀδύνατον!...

— Τότε, δόσε μας ἄλλο.

Ὁ Ἰωσηρίνης ἦτον ὁ τόσον ἀκράδαντον λογικὴν δεικνύων.

— Ἐπειτα ἔχετε δομάτιον, ἐπανέλαβεν ὁ ὑπρέτης— ἀναβῆτε εἰς τὸ ἴδιόν σας.

— Τὸ ἴδιόν μας ὑπέλαβεν ἡ ἄρκτος, γὰρ σκέψου καλᾶ.

Ἐστὸ δικὸς μας ἐκλείσαμεν τὰς πέντε γυναῖκάς μας, ποὺ κοιμοῦνται κάτω ἀπὸ τὸ τραπέζι... Αὐτὸ τὸ θέαμα εἶναι ἀγενὲς δι' ἀνθρώπους ἀπαθείς... Ἐπειτα ἔχομεν νὰ σκεφθῶμεν περὶ σπουδαίας υποθέσεως, καὶ ἂν ἐξυπνοῦσαν αὐτὰ τὰ ἀσθενεῖ πλάσματα, θὰ ἤθελαν νὰ χορεύσουν τὸ γκαλὸπ...

— Αἱ! ἐκραξεν ὁ Ἰωσηρίνης κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν ἐπανέλαβε ὅτι εἶπες διὰ τὸν ἔρωτα καὶ τὸ γκαρσόν. Εἶναι κρῦο καὶ ἐν τούτοις ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία ἐλησημόνησαν νὰ κλείσουν τὸ παράθυρό τους.

— Τὸν ἀνιδῆ κύριον, εἶπεν ὁ Ρόμπυ, ὁ Ἰνδικὸς Ὁρνις, ἃ, τὴν ἀνόητον καὶ ἐκείνη! Τί συνάχῃ ἔχουν ν' ἀρπάξουν.

— Αἱ! αἱ! νὰ σᾶς πῶ ἔκραξε πάλιν ὁ Ἰωσηρίνης, ὁ κύριος εἶναι παρκαμύθι, ἡ κυρία γίμνασις. Εἰμεθα κύριοι τῶν τόπων αὐτῶν... Γκαρσόν, πέντε πόντισι.

Ἐστὸ χέρι, ἵνα φύγῃ ἀποστολικῶς, ἀφοῦ προηγουμένως ἐξελεγχθῶσι παρ' ἄλλης ἀρμοδίας ἀρχῆς αἱ συλλογαὶ τῶν ὀμβρελῶν του, τῶν μπαστούνιων του καὶ ἄλλων διαφόρων ἀντικειμένων, δι' ὧν ὁ οἶκός του μεταβάλλεται πλέον εἰς *ψιλικατζίδικο*.

Ὁ Κος Φανδρίδης. — Εὐχαρίστως ἀναγράφομεν ὅτι ἐκ παρεξηγήσεως ἐγράφη εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον ὅτι ὁ Διευθυντὴς τῆς Νομαρχίας κ. Φανδρίδης δὲν ἐννοεῖ νὰ ὑποστηρίξῃ τοὺς ἐν τῷ ἐργοστασίῳ τῶν φυλακῶν τοῦ παλαιοῦ Στρατῶνος ἐργαζομένους. Καθόσον ἴσα ἴσα εἶνε ὁ μόνος ὅστις τοῖς παρέσχε πᾶσαν δυνατὴν ὑποστήριξιν. Ἐὰν δὲ ἥδη δὲν δύναται νὰ ἐγκρίνῃ τὴν ἀναφορὰν τῶν, ὅπως εἰς τούτων ἐξέρχεται πρὸς προμήθειαν τῶν γρειωδῶν ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος, τοῦτο προέρχεται διότι ἡ καλὴ του θέλησις προσκρούει ἐπὶ τῶν ἀνωτέρων του ἀρχῶν· οὐχ' ἦτον τὸ ἐργοστάσιον ὀφείλει αὐτῷ ἀπὸ πολλοῦ ἀναριθμήτους χάριτας.

Διὰ τὸν κ. Κοκκίδην. Κατὰ τὸν ἀθάνατον «Φανόν» τῆς Σύρου παρουσιάσθη γερμανὸς σοφὸς ἀρχαῖος καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Γένης βεβαίως ὅτι τῷ 1897 (ἦτοι μετὰ 7 ἔτη) ὁ φυτικὸς καὶ ζωτικὸς βίος τελειωθήσεται ἐκ τοῦ καύσωνος. Εἰς κομήτης ὅστις ἐπεσκέψατο ἥδη τὸν ἡμέτερον πλανήτην κατὰ τὸ 1868, τὸ 1875 καὶ τὸ 1880 θὰ προσεγγίσῃ εἰς τὴν γῆν τοσοῦτον τῷ 1897, ὥστε πᾶσα ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας φυτικὴ γῆ θὰ καταστραφῇ.

Παρακαλεῖται ὁ κ. Κοκκίδης, νὰ μᾶς εἰδοποιήσῃ ἐὰν ἔχῃ πληροφορίας περὶ τῆς προφητείας ταύτης.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΑΘΩΩΣΙΣ

Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν δικασθεὶς ἐν τῷ β' διαρκεῖ στρατοδικεῖῳ ὁ ἀνθυπίαρχος κ. **Μιχαὴλ Ἀλούπης**, κατηγορούμενος ἐπὶ λειποταξία εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἠθωώθη **παμψιφεῖ**, ὡς **παμψιφεῖ** εἶγεν ἠθωώθη πρό τινων ἡμερῶν καὶ ὑπὸ τοῦ Α' στρατοδικείου, ὅπου ἐδικάσθη ὡς κατα-

Μείνατε, ἂν θέλετε, εἶπεν, ἐγὼ θὰ φωνάξω τὴν περίπολον.

— Τὴν περίπολον! ἐπανέλαβεν ὁ Ἰνδικὸς Ὁρνις, ἡκουσα καλᾶ :

Ὁ Ἰωσηρίνης ἀρῆκε τὸ παράθυρον καὶ προσελθὼν ὥρθωσε τὸ μακρὸν ἀνάστημά του ἐνώπιον τοῦ ὑπρέτου.

— Τὴν περίπολον! εἶπε, καὶ τί σῆσιν βλέπεις μεταξὺ πέντε πονταίων καὶ τῆς περιπόλου, μωρὲ βλάκα ; Ξέρεις ποιανοὺ μιλεῖς ; Μιλεῖς τοῦ Ἰωσηρίνου, ἐγὼ εἶμαι διδάκτωρ ἱατρὸς, μία τῶν λαμπροτέρων ἐλπίδων τῆς Σχολῆς τῶν Παρισίων... Ὁμιλεῖς μὲ τὸν Ρόμπυ, — μὲ τὸν Ἰνδικὸν Ὁρνιν, — ὁ ὁποῖος ἔχει ἐνώπιόν του εὐρύτατον μέλλον, εἰ καὶ δὲν εἰξεύρῃ ἂν θὰ γείνῃ ποιητὴς, ἢ μηχανὼν ἐφευρέτης... Ὁμιλεῖς μὲ τὸν Ἐδμόν Δουρανδίνον, ὅστις κρύπτει ὑπὸ τὸ ἐξωτερικὸν κεκομμένον πέπνον καρδίαν φιλόδοξον καὶ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ κατακτήσῃ θέσιν δικηγορικῶς γραφεῖου... Ὁμιλεῖς μὲ τὸν Λέοντα Σεκέλ, εὐγενῆ ἄνδρα μετρητισμένον εἰς ἄρκτον... Τέλος ὑπέρετα βλέπεις αὐτὴν τὴν Γλαύκα;

— Ναι, εἶπεν :... ἐγρύλλισεν ὁ ὑπρέτης χάσας τὴν ὑπομονήν.

Ἡ Γλαύξ αὐτῇ, ἐπανέλαβε μετ' ἐπιστημότητος ὁ Ἰωσηρίνης, εἶναι ὁ Δενιζάρ.

— Λοιπόν :

— Δὲν ἠξεύρεις τί ἐστὶ Δενιζάρ ;

— Ὅχι, στήν πίστι μου, ἀρῆστέ με νὰ περάσω.

χρασθείς 200 δακάδας σανού, πληρέστατα οὕτω διὰ τῆς διπλῆς ταύτης πανηγυρικῆς ἀθωώσεως δικαιωθείσης τῆς ἐδράχας πεποιθήσεως, ἣν ἐσχμάτισεν ἡ κοινωνία περὶ τῆς ἀθωότητος του εὐθὺς ὡς μαθοῦσα τὴν ἀποδιδομένην αὐτῷ κατηγορίαν. Καὶ ἀπεδόθη οὕτω πάλιν, — μετὰ τρίμηνον ἡθικὴν βύσανον, ἥτις, ἀπόρροια παρανοήσεως, ἦτο ἡ χειρίστη καὶ φρονοτερέα τιμωρία δι' ἄνθρωπον διακρινόμενον διὰ τὸν ἀκέραιον καὶ σαάνιον χαρὰν τῆς του καὶ ἀπολαύοντα τῆς ἀμερίστου συμπαθείας καὶ ἐκτιμήσεως ἀπάσης τῆς κοινωνίας — εἰς τὸν στρατὸν ἄξιος καὶ ἐλληνοπρεπέστατος στρατιώτης καὶ εἰς τὴν κοινωνίαν πολύτιμον καὶ ἀνεκτίμητον μέλος, οἷον εἶναι ὑπὲρ πάντα ἄλλον ὃ γνωστός μας φίλος κ. **Μεχαήλ Ἀλούσης!** Τὴν ὑπεράσπισίν του — ἂν καὶ καθ' ἡμᾶς δὲν εἶχεν ἀνάγκην ὑπερασπίσεως, ἀρῶν παρίστατο ὡς εὐραδέστατος συνήγορος τὸ **ἔντιμον καὶ ἀκηλίδωτον παρελθόν του!** — διεξήγαγον μετὰ μεγίστης ἐπιτυχίας καὶ εὐγλωττίας ὃ συμπαθὲς καὶ πεπαιδευμένος γραμματεὺς τοῦ ἑθν. Πανεπιστημίου κ. Γουναράκης καὶ ὃ ἐκπαιδευμένος καὶ διακεκριμένος λοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ κ. **Λαπαθιώτης.** Λαμπρά, θεία, ἐξαίσιμα!

Τάκης.

ΤΟ ΕΓΓΡΑΦΟΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΥΡΟΥ

Πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας
Ἐκπαιδεύσεως Σ. Ὑπουργείον.

Ἀποκρινόμενος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 2872 τῆς 6 τρ. ἔγγραφον τοῦ Σεβ. Ὑπουργείου δηλῶ εὐσεβάτως τὰ ἑξῆς:

Ἐξ ὅλης τῆς μέχρι τοῦδε ἐνεργείας πρὸς ἐκλογὴν τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν καὶ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐπέστην δυστυχῶς, ὅτι πρόκειται νὰ συντελεσθῇ ἀντικανονικὴ πρᾶξις προβλεπομένη καὶ τιμωρουμένη ὑπὸ τοῦ λ' κανόνος τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων, πρὸς δὲ νὰ καταπατηθῶσιν ἀναφαίρετα δικαιώματα τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου καὶ τῆς Ἐκκλησίας καθ' ὅλου. Μὴ ἐπιθυμῶν λοιπὸν τὸ παράπαν νὰ μετάσχω τοιαύτης πρᾶξεως ἐστὼ καὶ ἀρνητικῶς, ἀναγκάζομαι νὰ ἐπιμείνω εἰς τὴν ἀπαξ ὑποβληθείσαν παραίτησίν μου ἐκ τῶν Συνο-

δικῶν καθυκόντων ἐν τῇ πεποιθήσει, ὅτι οὕτω ποιῶν οὐ μόνον δικαίωμα μου ἐνασχω, ἀλλὰ καὶ καθήκον συνειδήσεως ἐπιτελῶ.

Ἀθῆναι τῇ 10 Μαρτίου 1889.

Ἐπαρθέστατος
† Σύρου ΜΕΘΟΔΙΟΣ.

Ἐν Ἰερακύνῳ, τῇ 6 Μαρτίου 1889.

Ἀγαπητέ μοι Γ'νιμαπαγᾶ.

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 130 καὶ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 26 παρελθόντος φύλλον σου εἶδον ἄρθρον τιμὴ τὸν τίτλον παρὰ ἱερέως βασιλέως, ἐν ᾧ ἀρμοδίως ἐστολίζετο ὅτι παραιτηθεὶς Μιλάνος καὶ ὁ Μιλανέσκος. Τοῦτο μὲ παραινέσει νὰ σοὶ γράψω κατ' ὅ, τι γινώσκω περὶ τοῦ πατρός. Καὶ ἰδοὺ τί γινώσκω περὶ τοῦ παραιτηθέντος Μιλάνου.

Αἱ κακαὶ γλώσσαι εἶπον καὶ τὸ ὑποστηρίζουσιν — ὅτι ὁ Μιλάνος Ὀδρένοβιτς ἐγεννήθη δέκα τρεῖς μῆνας μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου τῆς μητρός του κληθέντος πατρός του. Τὰ σκανδαλώδη χρονικά τῶν Παρισίων — ὅπου ἐπὶ τινα ἔτη ἀντρεφέτο ὁ Μιλάνος — δὲν εἰπον τι περὶ τῆς γεννήσεώς του. τοῦτο δὲ, ἐνεκα σεβασμοῦ πρὸς τὴν χήραν Λεχώ. Ἡ μαριτυρικὴ ὁμὸς ἐπιστήμη ἐστημείωσεν εἰς τὸ κατὰστίχον τῆς τὴν γέννησιν τοῦ Μιλάνου ὡς συμβᾶν μὴ προβλεφθῆν ἄχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὑπὸ τῆς ὁμωνύμου ἐκπαιδεύσεως. Οἱ σύγχρονοι ἡμῶν βεβαιοῦσιν ἀδιστακτικῶς ὅτι, ὁ Μιλάνος δὲν ὁμοιάζει ποσὸς εἰς τὰ χαρακτηριστικά τοῦ προσώπου του μὲ τοὺς προγόνους του. Ὅτι ἡ μετὰ δεκατρίμηνον χρεῖαν μήτηρ ὑπῆρξεν ἐξαιρετικὸν ὄν, εἶναι ἀποδεδειγμένον δι' ἄλλων γεγονότων. Ἐξ ὧν ἐν μόνον ἀναφέρω ἵνα μὴ σκανδαλίσω τὸν βασιλοδεὴ κόσμον. Ἡ χήρα μήτηρ ἐξεδιώχθη πρὸ ἐξαετίας τῆς αὐλῆς τοῦ Βελιγραδίου ὑπὸ τοῦ ἰδίου υἱοῦ τῆς Μιλάνου, ἐνεκα ἐρωτικῶν μυστηρίων (!) εἰς ᾧ ἐνείχετο ὁ ἐξάδελφος τοῦ Μιλάνου Ἀλέξανδρος Κωνσταντινῶνιτς.

Ὁ ἥρωας τοῦ Ζαριβῶδ διέτριψεν ἐν Παρίσις μέχρι τῆς ἡλικίας 14 ἐτῶν, αὐξανόμενος, ὡς ἀληθὲς τέκνον τῶν ὀρέων, κατὰ δύναμιν καὶ μαῶνας. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τῷ ἀφιερῶθη παρισιανὴ γελοιογραφία. Φιδάλη ζύθοι φέρουσα ἐπὶ τοῦ στομίου σφαιροειδῆ κολλοκύνθην. Τὸ μόνον, ὅπερ οἱ ψυχολόγοι παρετήρουν ἐν αὐτῷ μετὰ θαυμασμοῦ, ἦσαν οἱ δύο μέλανες ὀφθαλμοὶ ἐξ ὧν διεσπύοντο ἐκ διαλειμμάτων ἄγριαν λάμψεϊς βραχείας, ἀλλὰ καλπαζούσης ἡλιθιότητος.

Κατὰ τὸ 1868, μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ Τοπτσιδῆ, ἐγχεῖσθετο τῇ Σερβίᾳ εἰς βασιλεὺς, Ἐκ τῆς γενεᾶς τῆς δυναστείας οὐδεὶς ὑπῆρχε. Διὰ τοῦ θανάτου τοῦ ἀνδρείου Μεχαήλ β', δολοφονηθέντος κατὰ τὸ ἄνω εἰρημένον ἔτος, ἐσθεννύετο ἡ ἡρωικὴ γενεὰ τῶν Ὀδρένοβιτς.

Ὁ Δεμιζάρ καὶ ὁ Δουρανδὲν εὗρον τὰ δύο ποτήρια τοῦ κίρς καὶ συνέκρουον αὐτὰ λαθραίως.

— Δοῦλε! ἐξήκολούθησεν ὁ Ἰωσηφῆνος — ὁ Δεμιζάρ εἶναι ἐν πρόβλημα.

Κύριε καὶ κυρία, εἶπεν ὁ ὑπρέτης στρεφόμενος πρὸς τὴν παστάδα, ὁλίγην ὑπομονὴν ἀκόμη! ἡ περίπολος θὰ τὰ τελειώσῃ ὅλ' αὐτά.

Τὸ μικρὸν σῶμα τοῦ Ἰωσηφῆνου ἐκραδάνθη, κλονισθὲν ἐκ τοῦ ἐκνευριστικοῦ γέλωτος τῶν μεθύοντων.

— Ἀλλὰ, δοῦλε, ἐτραύλισεν, ὁ κύριός σας καὶ ἡ κυρία ἐφυγαν ἀπὸ τὰ παράθυρα!

Ὁ ὑπρέτης ὥρμησε πρὸς τὸ παράθυρον καὶ παρετήρησε τὴν σινδῶν τὴν ὁποίαν ὁ Ἰωσηφῆνος ἀνεκάλυψε πρῶτος.

— Ἐφυγαν, χωρὶς νὰ πληρώσουν! κλέφταις! κλέφταις!

Ἐτρεξεν, εἰς τὴν κλίνην ἀνηγειρε ταχέως τὸ παραπέτασμα καὶ εἶδεν ὅτι ἡ κλίνη ἀνέπαρος οὐδὲνα περιεῖχε.

— Κλέφταις! κλέφταις! ὠρόντο αἱ πέντε συνδαιτυμόνες κοιτοῦντες τὰ πλευρά των.

Ἡ Κάρμεν, ζαρωμένη ὅπισθεν τῆς κλίνης, ἐκράτει τὴν ἀναπνοὴν τῆς.

— Εἴκοσι φράγκων λογαριασμός! εἶπεν ὁ ὑπρέτης διερχόμενος τὸ δωμάτιον μεγάλους βήμασι· δὲν κανεὶς καλὰ ἀπὸ δύο πατώματα γιὰ τόσο πρᾶμα... Θὰ κλέβαν καὶ τὰ σερεβίτια.

Τὰ τῆς τραπέζης σκεύη δὲν ἔλειπον· ὁ δὲ ὑπρέτης εἶρε περιπλέον καὶ τὸ βαλάντιον τοῦ Οὐδέστερν.

— Λές! δές! ἐψιθρίσκει μετὰ μειδιήματος παρηγορομένου, ἄρξαν τοῦλάχιστον τὸ μπαξίσι.

— Ἐλα! θεράπων! ἐμπρός! εἶπεν ὁ Ἰωσηφῆνος.

— Πέντε πόντσια! προσέθεσεν ὁ Δεμιζάρ· τὸ δικό μου τὸ θέλω μὲ κίρς.

— Τὸ δικό μου μὲ ρούμι.

— Τὸ δικό μου μὲ κονιάκ.

— Τὸ δικό μου μὲ μαδέρα.

— Τὸ δικό μου ἀλλὰ ρωμαίν.

Ὁ Ἰωσηφῆνος ἐξέτεινε τὴν χεῖρα καὶ ἠρίθμησεν ἐπιμελῶς ἐπὶ τῶν δακτύλων του:

— Κίρς, ρούμι, κονιάκ, μαδέρα, ρωμαίν... Θάρρω νὰ κάνουν πέντε, εἶπε· σωστός ὁ λογαριασμός... σκλάβας, σπεῦσαι, γλιτώρα, εἰδεμὴ πατάξω σου τὸ κρανίον μὲ τὴν σάλπιγγά μου!

Ὁ ὑπρέτης δὲν ἀπάντησε καὶ δὲν ἐσάλεψε. Εἶχε τὰ ὄμματα ὑπερμέτρως ἀνοικτὰ καὶ τὸ στόμα χαλινῶν, καὶ ἤτένιζε τὸ κοῖλον τῆς παλάμης του κατευχαριστημένος.

Εἶχε κενώσει εἰς αὐτὸ τὸ περιεχόμενον τοῦ βαλάντιου τοῦ Οὐδέστερν, εἰκοσιπέντε χρυσὰ εἰκοσάφραγκα.

Ἦτο ἐκτεπληγμένος, γοητευμένος, θαυματομένος· ὠνειρεύετο.

— Εἴκοσι φράγκα ὁ λογαριασμός ἐψιθύρισε — καὶ τετρα-

Δὲν ἀπέμενε νῆ ὁ gamin parisien, ὁ μικρὸς Μιλάνος, τελευταῖος ἐπιβόλως γόνος (!!) διὰ πλαγίας συγγενείας τῆς ἀνδρείας δυναστείας.

Προῦκειτο τότε νὰ καλέσωσιν εἰς τὸν Σερβικὸν θρόνον τὴν δυναστείαν τῶν Καραγεώργεβιτς, προκαλοῦντες τοιοῦτοτρόπως αὐστριακὴν στρατιωτικὴν κατοχὴν ἢ ἐμφύλιον πόλεμον. Εἰς τὸν Ρίστιτς δικτάτορα καὶ ἀντιστασιακὸν αὐδαιότα των δύο τούτων υποθέσεων συνέφερε, καὶ προυτίμησε νὰ μεταβῇ εἰς Παρίσιους, ὁπόθεν μετὰ δικταήμερον ἐπέστρεψε φέρον ἐν τῷ ταξιδιωτικῷ σάκιῳ του τὸν μέλλοντα ὑπέρμαχον τῆς Βαλκανικῆς ἱστορίας!... Ὁ δικατετραετής ἐκεῖνος παῖς, ἐπίμονος ὡς ἡμίονος, δειλὸς ὡς λαγῶς, προυτίμα-πάντοτε, ἐνὸς μαθήματος πολιτικῆς οἰκονομίας, ἐρωτικῆν τινα διασκέδασι. Ὁ ὑπὸ κυοφορίαν ἡγεμὼν ἐκεῖνος, ὁ χ ρ ε ω κ ο π η μ έ ν ο ς Ν α π ο λ έ ω ν, ἔδιδε χοροεσπερίδας δι' ἅς ἐξώδεσε 100.000 φράγκων. — Δὲν ἐξοδεύονται τόσα δι' ἓνα χορὸν εἰς τὸ χειμερινὸν μέγαρον τῆς Πετρούπολεως. — Ἀλλὰ δέον νὰ τὸ εἰπωμεν-ὁ μικρὸς ἦρως ἐμίσει πάντοτε καὶ ἀπηνῶς τὴν σερβικὴν γλῶσσαν. Τόσον δὲ εἶναι ἀλλήθης, ὥστε οὐδὲ σήμερον ὁμιλεῖ αὐτὴν προσηκόντως. Ὅσον ἀπορᾷ τὴν γραφὴν αὐτῆς, γινώσκει νὰ ὑπογράψῃ ἀνευ λάθους. Ἀλλως τε, οὗτος εἰς πολλὰς περιστάσεις ἔδωσε φαινὰ δείγματα σερβικῆς φιλολογικῆς γνώσεως. Χάριν παραδείγματος ἐφεῦρε φιλοφρόσυνον τινα λέξιν, ἵνα κατονομάσῃ τοὺς τὴν ἀντιθινικὴν καὶ αὐστριακίζουσαν πολιτικὴν τοῦ ἀντιπολιτευομένου καὶ τὴν ἀντιπολιτευσιν σύσσωμον ἀποκαλεῖς Ολος Ὁ Ἑρρίκος Ῥοσσέφωρ θὰ μετέφραζε τὴν λέξιν ταύτην διὰ τῆς Canaille.

Ὅσον ᾄδανε τὴν ἡλικίαν, ᾄδανε ἐν αὐτῷ ἡ μανία πρὸς τὴν ἀνατολικὴν πολυτέλειαν. Ἐνόμιζεν ὅτι πρέπει νὰ φανῇ ἐνώπιον τοῦ κόσμου μετὰ τὴν λαμπρότητα Ναβάβ. Ἀλλ' ἦτον ἀνάγκη πολλῶν ἑκατομμυρίων. Ἡ Σκουπτινὰ, ἐπὶ πολὺ ἀσχοληθεῖσα, ᾄδῃς τὴν ἐπίδοσιν εἰς 1.200 000 φράγκων κατ' ἔτος. Δὲν ἤκουον. Ἐν κατακραυγὴ (degringolade) ἦτο πρὸ πολλῶν ἐτῶν προφανὲς καὶ ὁ ψευδοναβάβ ἔδει νὰ τεθῇ ὑπὸ κηδεμονίαν.

Κατ' εὐτυχίαν του, ἐφθασεν ἐγκαίρως ὁ περίφημος Bonloux μετὰ τῆς σιδηροδρομικῆς συμβάσεως, ἥτις ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως μὲ κ λ ε ι τ ρ έ ν α μ ά τ ι α κ α ι μ έ δ ι ά π λ α τ ο π ο υ γ γ ι. Δὲν εἶναι μεγάλα πράγματα... Ἐπὶ ἓνα μόνον αἰῶνα ἅπαντες οἱ οἰκονομικοὶ πόροι τῆς Σερβίας, ἅπαντες, εἰσὶν ὑποθηκωμένοι εἰς τὴν Landerbank καὶ συνενόγησι τῶν Παρισίων. (Τοῦτο μόνον ἀπομένει νὰ κάμῃ καὶ ὁ Τρικούπης διὰ τινος παννυχίδος).

Μόλις ἡ σύμβασις ἐκείνη ὑπεγράφη, ἐγένετο λόγος περὶ ἡ ἑκατομμυρίων φράγκων, ἀπάντων γενομένων ὡς ἐκ τῆς εἰσόδου αὐτῶν ἐν τῷ ἰδιαίτερω κιβωτιδίῳ τοῦ ἡγεμόνος τῆς Σερβίας, καὶ ἐνὸς ἐτέρου ἑκατομμυρίου χρησιμεύσαντος πρὸς ἐντιμὸν ἐξώφλισιν χρεῶν τινῶν τῶν τότε ὑπουργῶν, ἐφ' ὧς μετὰ τινος μῆνας ἄλλοι ὠκοδόμησαν τὰ πολυτελέστερα μέγαλα τοῦ Βελιγραδίου.

Ἐκ τούτων ὁλον ποιεῖται ὅτι, ὁ Roi Soleil περιεφρόνει καὶ περιφρονεῖ, ἡγεμονικῶς τῷ τρόπῳ, τὴν συμπάθειαν τοῦ λαοῦ του, ὅστις περιφρονεῖ αὐτὸν μετρίως. Ἀλλ' ὁ λαὸς εἶναι ὁ μείων ἀπηνῆς ὁ κακούργος τῆς Σερβίας διέλυσε τὴν μετὰ τῆς Ρωσσίας φιλίαν. Ἰδοὺ διατί ἡ αὐλικὴ γραμματεία τῆς Πετρούπολεως ἐπέστρεψε πρὸ ἐτῶν τὴν ὕψωσιν μετοχῶν τοῦ ἀληθοῦς μνηστήρος τοῦ σερβικοῦ στέμματος τοῦ Πέτρου Καραγεώργεβιτς, συμφωνοῦσα τὸ συνοικεσίον του μετὰ τῆς ἀγαπητῆς τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Μαυροβουνίου θυγατρὸς Ζέικας καὶ δωρῶν εἰς τοὺς νυμφίους ζεύγους ἑκατομμυρίων ρουβλίων.

Εἰς τοιοῦτο σημεῖον, ἡ δυναστικὴ ἀνάτρεψις ἦτο ὠριμωτέρα ἢ ποτέ. Βεβαίως, ὑπάρχει ἄγγελος προστάτης διὰ τὰ βρέφη — ὡς βεβαίον ὁ Βίκτωρ Οὐγγὼ — διὰ τοὺς μεθυσμένους καὶ διὰ τοὺς ἀνακτας. Πολὺ μᾶλλον, ὅταν οἱ τελευταῖοι οὗτοι εἰσὶ φαινομενικὰ ὄντα.

κόσια ὀγδόντα φράγκα διὰ τὸν ὑπηρέτη! νὰ μουστρερῇδες!

Ὁ Ρόμπυ τῷ ἔθεσε τὴν σάλπιγγα τοῦ Ἰωσηφίνου εἰς τὸ οὐς καὶ ἐκράχνασε πάσῃ δυνάμει:

— Οὔτε ὁ χρυσὸς οὔτε τὰ μεγαλεῖα μᾶς καθιστῶσιν εὐτυχεῖς.

Ὁ ὑπηρέτης ἐπήδησε πλαγίως. Οἱ πέντε μέθυστοι περιεκύκλωσαν αὐτὸν κράζοντες:

— Ἡ Πόντσι ἢ θάνατος!

Ὁ ὑπηρέτης ἐφραξε τὰ ὦτά του καὶ ἔφυγε.

Ἐκύλισαν τὴν τράπεζαν εἰς τὸ μέσον τοῦ δωματίου.

(Ἀκολουθεῖ).

Καὶ ὅτι ὁ βασιλεὺς Μιλάνος εἶναι φαινόμενον, τὸ εἶπον ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ἐπιστολῆς μου ταύτης, γράφων σοι περὶ τῆς γεννήσεώς του.

Μετὰ τὸ ἰσχυρὸν πολιτικὸν τὸλμημα τοῦ ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας, δὲν ἀπέμενε ἄλλο τι τῷ Μιλάνῳ ἢ νὰ πηδῇ μισοῦμενος τὸν Βάτεμπεργ καὶ νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὴν ἀρχαίαν Σερβίαν, ἢ νὰ μείνῃ μέχρι νέων διαταγῶν τοῦ σερβικοῦ λαοῦ, μετὰ τῶν ἀφροδιτικῶν ὁροσεροτήτων τοῦ Gleichenberg. Ἐν τούτοις ἐπέστρεψεν εἰς τὴν πατρίδα. Τὴν ἐπομένην τῆς ἀφίξεώς του ἐδημοσιεύθη τὸ οὐκάτιον τῆς ἐκστασεύσεως. Ἐὰν πιστεύσωμεν εἰς τὰ πρῶτα ἐπίσημα τηλεγραφήματα, ὅλη ἡ Σερβία ἐκέρτησεν (!) ὑπὸ χαρᾶς. Ἀλλ' οἱ ἑκατονταχιλίλοι στρατιῶται ὤφειλον νὰ ἐφορμήσωσιν εἰς τὴν ἱστορικὴν καὶ ἐθνικὴν κληρονομίαν, νὰ ὑπερβῶσι τὰ μεσημβρινὰ σύνορα, οὐχὶ δὲ εἰς τὴν γῆν τῶν ἰδίων αὐτῶν ἀδελφῶν.

Ἐφθασεν ἡ 14 Νοεμβρίου, ἡμερομηνία πένθους. Ὁ Roi Soleil κηρύσσει τὸν ἡμεῖον τῇ Βουλγαρίᾳ. Ὁ κόσμος ἅπας ἀγανακτεῖ καὶ ἡ Σερβία ἐκπλησσεταί. Τοιαύτη ἀτιμία δὲν εἶχεν εἰσεῖτι σημειωθῇ ὑπὸ τῆς ἱστορίας.

Ἐγκαταλείποντες μυρίας ἄλλας κρίσεις, λέγομεν ἡ ἐν τῷ βουλγαρικῷ ἔδαφει εἰσβολὴ ἦτο προδοσία. Γνωστότατον τυγχάνει ὅτι, τότε, τὰ βουλγαρικὰ στρατεύματα ἐβρίσκοντο εἰς Ρωμυλίαν, εἰς τετραήμερον καὶ πενταήμερον πορείας ἀπόστασιν ἀπὸ τῶν σερβοβουλγαρικῶν συνόρων. Ἦδη εἰσὶ πράγματα πεπαλαιωμένα.

Ὁ βασιλεὺς Μιλάνος ἡττήθη. Τὴν κεφαλὴν του βαρύνει ἡ κατάρρα δεκαπενταχιλίων Σέρβων στρατιωτῶν, πεσόντων ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης.

Ὁ βασιλεὺς Μιλάνος ἔπαυσε πρὸ μηνῶν ὑπὸ δόξαις νευρικῆς νόσου, ἥτις μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ροδόλφου ἐχειροτέρευσε. Τὸ ἐξωτερικόν του δεικνύει αὐτὸν ὑγιή, ἰσχυρὸν καὶ ὀλβιον (!) ἀλλ' ἐξ ἐναντίας ὑπόκειται εἰς παροξυσμοὺς ὁρμητικοῦ ἐρεθισμοῦ, ἀκολουθουμένους ὑπὸ ἐξασθενήσεως τοῦ λογικοῦ. Ἐν ἄλλαις λέξεσι, πάσχει μαλακνῶσιν ἔνεκα τῆς ἀδυναμίας τῆς σπονδυλικῆς στήλης. Ἐκτὸς τούτων ἐνοχλεῖται ὑπὸ φόβου καὶ προαισθήσεων. Αἵτινες παρεμποδίζουσιν αὐτὸν τὸν ὕπνον. Εἶναι καταφανεῖς ὅτι ἔχει ἀνάγκη ἀναπαύσεως, πραγματικῶς δὲ ἐδήλωσεν, ὅτι δὲν θὰ ἠδύνατο ν' ἀνθίσῃ βασιλεύων ἀνευ κινδύνου τοῦ λογικοῦ του καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς του.

Οἱ Σέρβοι ριζοσπάσται—ἰωσφόροι εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν—εἶναι ἐπαναστατικοὶ καὶ ἀντιδυναστικοί.

Περίεργον τὸ φαινόμενον τῆς ἐποχῆς μας! οἱ λαοὶ ἀνέχονται τοὺς βασιλείκας ἢ φύσεις, ἢ ὁ Θεὸς, τοὺς κατατρέχει. Μετὰ τῆς φύσεως συνεμάχησαν καὶ οἱ μηδενισταὶ οἵτινες δὲν παύουσιν ἐργαζόμενοι. Τέσσαρες ρῶσοι μαθηταὶ τῆς πολυτεχνικῆς σχολῆς κατεσκεύαζον βόμβας οἴκοι. Μία τούτων ἐξεπυροσκόρησε καὶ ἐφόνευσεν ἓνα, ἐτραυματίσεν δὲ τρεῖς. Ἡ ἀστυνομία ἔκαμε πολυαριθμούς κατ' οἶκον ἐρεῦνας καὶ συνελήφθησαν ἑξ ῥῶσσοι μαθηταί. Καὶ τί ἄλλο; — Ἀπεργία ὑφαντοργῶν. Ἐν Αρμεντιέρις ἡ ἀπεργία λαμβάνει μεγάλαις διαστάσεσι καὶ ὁ νομάρχης τοῦ Nord συνεκέντρωσεν εἰς τὰ περίχωρα ἐκεῖνα 7 ἐνωμοτίας χωροφυλάκων. Ἄπαντες οἱ ἀπεργοῦντες θάνατον ἤδη εἰς τὸν στρογγυλὸν ἀριθμὸν 10.000 καὶ ζητοῦσι ν' αὐξήσωσι τοῦτον ὑποκινούντες τοὺς μὴ ἐγκαταλείψαντας εἰσεῖτι τὴν ἐργασίαν συντεχνίας τῶν. Ἐξ Αρμεντιέρις μετέβησαν εἰς Ηουβλίνες, καὶ ἐφορμήσαντας ἐντὸς τινῶν καταστημάτων, ἢ χωροφυλακῇ μετὰ σπουδαίαν ἀντίστασιν διεσκόρπισεν αὐτούς. Καὶ τί θὰ ἰδοῦμε ἀκόμα. Καὶ ὅλα ταῦτα ἀντελήφθη ἀναγινώσκων τὰς Εὐρωπαϊκὰς ἐφημερίδας, ἀπὸ τῶν ὁποίων αἱ μεγαλόσχημοι ἀρύνονται τὰς εἰδήσεις καὶ τὰς δημοσιεύουσιν ὡς ἰδικὰς τῶν μετὰ δικταήμερον, ὡς ἐσχάτως ἔπραττεν ἡ «Ἀκρόπολις» μεταφέρονσα εἰς τὰς στήλας τῆς τὴν εἰκόνα τοῦ μακροχρονίου γέροντος δὲ εἰδόμεν. καὶ περὶ οὗ ἀνεγνώσαμεν, δικταήμερον πρὶν μᾶς δώσῃ τὴν εἰδήσιν. Ἀλλὰ δὲν εὐπρεστήθη νὰ μεταφέρῃ καὶ ὅσα σοὶ γράψω σήμερον περὶ Μιλάνου, ἄτινα ἐμπεριέχονται ἐν τοῖς φύλλοις τοῦ «Αἰῶνος» τῶν Μεδιολάνων. Ἐξ οὗ ἀντέγραψε τὸν μακροχρονίον.

Καὶ τώρα, ἐὰν εὐαρεστήσαι καταχωρήσον καὶ τὰ ἐξῆς

Πρὸ τινῶν μηνῶν ἐγένετο μέγας πταγὸς διὰ τινος ὑποθέσεως τοῦ ἐνταῦθα τιλωνείου. Ὁ Μπένσης ἐτέθη all' opera, ὁ ἐπιθεωρητὴς ἑκαμὲν ἀνακρίσεις ἐπελήφθη ἡ ἀνάκρισις τῆς ὑποθέσεως, ἐξητάσθησαν μάρτυρες, ἐλέγοντο πολλὰ περὶ σιτηρῶν καὶ τινῶν μουντζουρωμάτων διὰ τινος ὑπόθεσιν, (τὰ μουντζουρούμ!) περὶ ἐνὸς ἢ δύο παλλητῶν, διὰ τὰς ὁποίας ὑποθέσεις, ἐξητάσθησαν ὡς μάρτυρες καὶ τιλωνοφύλακες καὶ πολῖται καὶ τὸ ἀποτέλεσμα: ; ; ; Αἱ πῶς σου φαίνονται ταῦτα:

Καὶ μεταρρυθμίζεται ἡ ἀστυνομία μας. Αἱ, τώρα πλέον ἡδραϊώθη ἡ ἀσφάλεια τοῦ δήμου μας. Ἐπαύθησαν 8 παλαιοὶ ἀστυνομικοὶ κλητήρες καὶ ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ νέων. Ἀφερμ, σὺρ κόντε δημαρχε, τὼ κα μες καὶ σὺ τὸ πέτσο.

Ἀλλὰ τί θὰ ὑποθέσῃς ἀφ' οὗ σου ὑπόσχομαι νὰ γράψω περὶ δημοτικῆς διοικήσεως καὶ ἀπεναντίας σοὶ γράψω ἄλλα; = Αἱ, φίλε μου, ἐνώπιον τῆς περὶ Μιλάνου ἱστορικῆς ἀφηγήσεως, παραγκωνίζον-

και τὰ πάντα, δίδει εἰς τοιαύτας βασιλικὰς περιστάσεις εἶμαι καὶ γὰρ βασιλικός. οὐχὶ πλατύφυλλος, ἀλλὰ πλατυγράφος, ἢ ἔαν μοι ἐπιτρέπη, μακρογράφος.

Δημοκράτης.

Η MIGNONNE

χθές εἰς τὸ Νέον **Θέατρον** ἔκαμε φουρόρε. Ἡ νέα **Du gazon Melle Peretti** κατεγοήτευσεν τὸν κόσμον. Ἐχει φωνὴν γλυκυτάτην, ὑποκριτικὴν ἱκανότητα μεγάλην. Κατέκτησε τὰς συμπαθείας πάντων μετὰ τὴν ἀφέλειαν καὶ χάριν αὐτῆς ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Ἀπόψε δίδεται ἡ **Φαβορίτα**. Ὅπου προφθάζῃ πλέον νὰ πάρῃ εἰσιτήριον.

Κατὰ τὴν εἴσοδον εἰς τὸ θέατρον, μεταξὺ δύο, τῶν ὁποίων ζητοῦνται τὰ μπαστούνια :

— Πῶς ἐμποδίζονται τὰ μπαστούνια εἰς τοὺς πολίτας, ἐνῷ ἐπιτρέπονται τὰ σπαθιά εἰς τοὺς στρατιωτικούς μας ; Δὲν εἶναι αὐτὰ πλέον ἐπικίνδυνα ;

— Ὅχι ἀπεδείχθησαν ἀκινδυνώτατα.

186

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΤΟ 132

Εὐχαρίστως καταχωροῦμεν τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν τοῦ φίλου διευθυντοῦ τοῦ ξενοδοχείου **132** κ. Δ. Δημοῦλη ὁ ὁποῖος δικαίως ὠνομάσθη ὁ σωτὴρ τῶν σπουδαστῶν.

Φίλε Κύριε Συντάκτα τοῦ Ραμπλαῆ.

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 127 φύλλον τῆς ἀξιότιμου ἐφημερίδος σας, εἶδον ὅτι εἶχατε τὴν καλοσύνην νὰ γράψετε ὅτι ἀντελήφθητε ἰδίους ὁμῆμας περὶ τοῦ ἰδιορρυθμοῦ Ξενοδοχείου **Ο ΑΡΙΘΜΟΣ 132**.

Θελήσας νὰ ἐφαρμόσω εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Ἑλλάδος τὸ Εὐρωπαϊκὸν σύστημα ἥτοι ἡ ὠφέλεια ν' ἀπορρέῃ ἐκ τῆς καταναλώσεως, μετ' εὐχαριστήσεώς μου εἶδον ὅτι εἰς τὴν ἐπιχειρήσιν μου ταύτην μετ' ἐνεθάρρυνεν ὅχι μόνον τὸ κοινὸν ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ τύπος. Βεβαιωθῆτε δέ, Κύριε Συντάκτα, ὅτι θέλω καταβάλει πᾶσαν προσπάθειαν ἵνα βελτιώσω τὸ ἔργον, ὅσον τὸ δυνατόν ἐπὶ τῷ εὐθυνότερον Εὐρωπαϊκῷ συστήματι. Καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου νὰ δύναται νὰ ζῇ ἀνέτως καὶ ὁ ἄπορος, νὰ ἐντρυφεῖ δὲ πρεπόντως ὁ εὖπορος.

Δεχθῆτε παρακαλῶ τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεώς μου, μεθ' ἧς διατελῶ.

Ἀθήνησι 11 Μαρτίου 1889.

Πρόθυμο: φίλος σας
Δ. ΔΗΜΟΥΛΗΣ

Περὶ τοῦ ἀνωτέρω ξενοδοχείου ἴδου τι ἔγραψε καὶ ἡ «Ἀκρόπολις» εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 2,451 τῆς 8 τρέχοντος μηνὸς φύλλον τῆς.

Τὸ 132

Αὐτὸ εἶνε τὸ ὄνομα τοῦ νέου Ξενοδοχείου, ὅπερ κεῖται παρὰ τὸ φωτογραφεῖον τοῦ κ. Μωραΐτου καὶ ὅπερ κατέκτησε τὰς καρδίας ἡ μάλλον τὸν στόμαχον, πολλῶν φοιτητῶν καὶ ἄλλων σπουδαστῶν. Καὶ ἔχουσιν οἱ καυμένοι δίκαιον. Μόνον μετὰ 45 λεπτὰ τρώγουσι μίαν καλὴν μερίδα καλομαγειρευμένου φαγητοῦ, ἐνῷ θὰ τὴν ἐτρωγον εἰς ἄλλο ὅμοιον ξενοδοχεῖον μετὰ τὸ διπλάσιον, ἢ καὶ τι ὀλιγώτερον. Οἱ διευθύνται αὐτοῦ, ἄνθρωποι κοσμογυρισμέμενοι, ἀπεφάσισαν τὴν καινοτομίαν ταύτην σκεπτόμενοι ὅτι ἐν τῇ καταναλώσει ἔγκειται τὸ κέρδος, καὶ ὅτι μετὰ 45 λεπτὰ τὴν μερίδα. Ἄν δὲν πλουτήσουν, δύνανται ἐφ' ὅρον ζωῆς νὰ ἔχωσι μισθὸν τμηματάρχου ἢ νομάρχου. Καὶ τοῦτο τοὺς ἀρκεῖ. Φοιτητὴς ὅν δὲν εἴχουεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίζωμεν, ἐλεγεν εἰς συνεργάτην ἡμῶν παρατυχόντα εἰς τὸ 132, ὅτι σκέπτεται μετ' ἄλλων συναδελφῶν του νὰ ἀπευθύνῃ εὐχαριστήριον δημοσίᾳ εἰς τοὺς διευθυντὰς τοῦ ξενοδοχείου τούτου, καὶ πολὺ εὐφρυνε τοὺς ἀπεκάλει, μεγάλους εὐεργέτας τῶν μὴ πλουσίων σπουδαστῶν. Καίρως νομίζομεν εἶναι καὶ οἱ λοιποὶ ξενοδόχοι νὰ ἐπιφέρωσιν ἐλάττωσιν εἰς τὰς τιμὰς τῆς λίστας των. ὅσοι ἐννοεῖται πληρῶνται τοῖς μετρητοῖς διότι αἱ ὑφιστάμεναι τιμαὶ εἶναι ἀδικαιολόγητοι καθ' ὃν καιρὸν τὸ χρέος τὸ βόειον τιμᾶται 1 50 τὴν ὀκάν.

ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ "ΗΒΗ"

Ν ΚΟΛΑΟΥ ΓΙΑΚΟΥΜΑΚΗ

Κάτωθεν τοῦ ξενοδοχείου τῆς "Γερμανίας",

Τὸ τόσῳ δημοφιλὲς ζυθοπωλεῖον τοῦτο μετετέθη, ἀνευ βασιλικοῦ διατάγματος, ἐκ τῆς ὁδοῦ Πατησίων εἰς τὴν κάτωθι τοῦ ξενοδοχείου τῆς Γερμανίας ὡραίαν αἴθυσαν. Ὁ διευθυντὴς αὐτοῦ κ. Νικόλαος Γιακουμάκης εἰσήγαγεν εἰς τὸ νέον τοῦτο κατάστημα πᾶσαν δυνατὴν βελτίωσιν, πολλαπλασιάσας ἰδίως τοὺς μεζέδες του καὶ τὰ τουρσιά του εἰς βαθμὸν ἀπίστευτον. Μεζεδεραστὴς φιλοεὖς ὁ ἴδιος, ἡσχολήθη εἰς τὴν τελειοποίησιν τῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὴν ζυθοποσίαν ὁρεκτικῶν. Τὰ τουρσιά του θὰ ἐτίμων καὶ τὸ σπουδαιότερον τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἢ τῆς Σμύρνης τουρσοπωλεῖον.

Εἰς τὸ Ζυθοπωλεῖον τοῦ κ. Νικολάου Γιακουμάκη εὐρίσκονται πάντοτε καὶ νωπότατα

ΣΤΡΕΙΔΙΑ ΚΑΛΛΙΠΟΛΕΩΣ.

Ἐκτὸς δὲ τῆς εὐρυτάτης αὐτοῦ καὶ λίαν φιλοκάλως νυτρεπισμένης αἰθούσης, ἔχει τὸ κατάστημα μοναδικὰ ὑπόγεια δωμάτια, πολύτιμα διὰ παρέας θελούσας νὰ διασκεδάσωσιν. Ἐκεῖ δύνασαι νὰ χαλάσῃς τὸν κόσμον, χωρὶς κανεὶς νὰ σὲ πάρῃ εἰδῇσιν.

Ἐν κοντολογίᾳ, λέγομεν ὅτι τώρα πλέον ἔχουν καὶ τὰ Χαυτεῖα τὸ ζυθοπωλεῖόν των καὶ δὲν ζηλεύει ἡ πλατεῖα τῆς Ὀμονοίας τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.

ΣΗΜ.—Παραλείψαμεν ν' ἀναφέρωμεν, ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ, πρὸς γνῶσιν τῶν ἐκ τοῦ θεάτρου τὴν νύκτα ἐξερχομένων, ὅτι εἰς τὸ ζυθοπωλεῖον ἡ **ΗΒΗ**, τὸ τόσον εὐρωπαϊζον ἄμα καὶ ἀνατολίζον παρασκευάζεται τὸ περίφημον οὐγγρικὸν **ΓΚΟΓΛΑ** καὶ τὸ βιενναῖον **ΣΝΙΤΖΕΛ**.—Τί ἄλλο θέλετε ; Τελειότης, βλέπετε.

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ ΥΔΩΡ

ΥΔΩΡ ΤΗΣ ΕΝ ΑΝΔΡΩ ΣΑΡΙΖΗΣ

Διὰ τὸ περιζήτητον τοῦτο μεταλλικὸν καὶ ἱαματικὸν τῶν νόσων ὕδωρ εἶναι περιττὸν νὰ γείνῃ σύστασις. Εἶναι πασίγνωστον.

Ἀλλ' αἱ δυσκολίαι τῆς μεταφορᾶς αὐτοῦ ἐνταῦθα ἡνάγκάζον τινες νὰ τὸ νοθεύωσι.

Δύο ἀδελφοὶ Αἰγινῆται οἱ κ. κ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΟΙΡΑΣ

κουρεὺς ἐν τῇ συνοικίᾳ τοῦ Μεταξουργείου καὶ

ΜΙΧΑΗΛ ΜΟΙΡΑΣ

κουρεὺς ἐν τῇ συνοικίᾳ τοῦ Κολωνακίου, ὑπόσχονται ὅτι θὰ ἔχωσι πάντοτε εἰς τὴν διάθεσιν τῶν βουλομένων τὸ ὕδωρ τοῦτο πρὸς **7 δραχμὰς τὴν νταμεζάναν**, εὐθυνόμενοι διὰ τὴν γνησιότητά του.

Ἐκάστη **νταμεζάνα** θὰ παραδίδεται εἰς τὸν πελάτην ἐσφραγισμένη, θὰ ᾔνοιξε δὲ ἐξησφαλισμένη ἡ γνησιότης του ἱαματικοῦ τούτου ὕδατος, διὰ πιστοποιητικοῦ παρ' ἐδρου.

Καὶ ἐπὶ τέλους οἱ γορηγῆται αὐτοῦ ὑπόσχονται **200** δραχμῶν ἀποζημιώσιν, ἂν τὸ ὕδωρ αὐτῶν δὲν εὐρεθῇ γνήσιον.

Θέλει δὲ ἀρχίσει ἡ διανομὴ αὐτοῦ, ἅμα ἐγγραφῶσι δεκαπέντε συνδρομηταί.

Σημ.—Ἐσφαλμένως ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ, ἐγένοντο Ἀνδριοί, οἱ ἀδελφοὶ Μοῖρα, οἱ ὁποῖοι εἶναι Αἰγινῆται ἀπὸ κεφαλῆς μέχρις ὀνύχων.